

XIPVG: "Avui, amb pocs canvis positius, seguim lluitant"

Escrit per Nancy Ortiz, periodista xilena. AmecoPress / La Independent
dijous, 25 de març de 2021 19:11

Coincideixen connotades periodistes i comunicadores d'Amèrica i Europa durant el Seminari Web "Accés i participació de les dones en la indústria mediàtica", organitzat per la Xarxa Internacional de Periodistes amb Visió de Gènere (RIPVG en les seves sigles en castellà).

Dels pocs canvis positius sobre igualtat de gènere i la necessitat d'haver de seguir lluitant per revertir la situació, van testificar connotades periodistes i comunicadores d'Amèrica i Europa durant el Seminari Web "Accés i participació de les dones en la indústria mediàtica", efectuat el passat 22 de març, per la Xarxa Internacional de Periodistes amb Visió de Gènere (RIPVG), en el marc del mes de l'activisme de la dona. Avui, les dones de l'àmbit de la comunicació "s'organitzen al voltant dels 7 punts que resumeixen les demandes que tenen molt a veure amb el marcat en el capítol J de la Quarta Conferència Mundial sobre la Dona, de Beijing, és a dir, bretxa salarial, sostres de vidre, precarietat, corresponsabilitat i cures, assetjament sexual i laboral, espais d'opinió i tertúlies, mirada parcial i preocupació pels enfocaments".

L'esmentada Conferència de Beijing "venia a ratificar el que ja sabíem i pel que encara avui, 26 anys després, seguim lluitant", va assegurar en la seva ponència la hispana **Lola Fernández Palenzuela** i ha afegit que els periodistes "han observat com augmenten les desigualtats de gènere per les que s'han vist perjudicades en la conciliació laboral i privada, en les seves responsabilitats laborals i en els seus salaris".

La professional transandina **Alejandra Benaglia** va expressar que "tal com indica l'informe preliminar d'Argentina del Monitoreig Global de Mitjans 2020 que realitza la WACC, a 26 anys de la trobada mundial de Beijing, els mitjans de comunicació estan lluny de ser espais inclusius per a dones, dones vulnerables i grups històricament marginats. Actualment les polítiques públiques amb perspectiva de gènere i les polítiques de comunicació amb perspectiva intercultural no s'entrellacen "al país més enllà dels Andes".

Per la seva banda, **Fabiola Gutiérrez**, de la Xarxa de Periodistes i Comunicadores Feministes de Xile, va assegurar que "una de les esferes de preocupació per les periodistes i comunicadores feministes segueix sent la manca de rellevància que, fins ara, se li atorga a l'esmentat capítol J de Beijing, 'la dona i els mitjans de difusió', capítol que les feministes a Beijing plantejaven arran de la baixa representació de dones en els mitjans, tant com a protagonistes, expertes, reporteres o editores amb poder de decisió, així com la manera estereotipada i sexista de presentar a dones en els mitjans de comunicació".

Va afegir que, d'acord amb les dades del Monitoreig Global de Mitjans el 2015, "la representació de les dones en els mitjans només ha avançat en fraccions i hem vist algunes troballes globals de l'informe 2020"

Els sostres de vidre semblen estar establint-se en certs indicadors importants d'igualtat de gènere en els mitjans de comunicació i en els últims cinc anys s'han vist petites millores i una tendència cap a la paritat en assumptes i fonts, particularment en les notícies de ràdio. Al mateix temps, el ritme del canvi és tan lent que es podria parlar d'un estancament, segons un informe de Comunicar Igualtat".

No obstant això, durant 2019 i en plena revolta política i social a Xile, persisteix "una absència de perspectiva de gènere i enfocament de drets en l'exercici professional i en la formació de periodistes; d'una política d'accés de les dones a la propietat dels mitjans; la representació de les dones en la presa de decisions editorials, sent desigual, i no hi ha paritat en les redaccions. Continua la desinformació, l'opacitat sobre l'existència o no, de polítiques d'igualtat a l'interior de mitjans i empreses periodístiques i protocols per denunciar discriminació, assetjament i violència de gènere cap a dones. A més, va quedar en evidència que els mitjans no comptaven amb protocols de seguretat i protecció per protegir el treball periodístic i els seus equips, afectant de manera diferenciada a les periodistes dones".

També, va llançar un avís davant la detenció d'almenys dues reporteres mentre cobrien les protestes a Santiago. "Es van registrar diverses agressions i fustigacions a la premsa", mentre hi ha un "Ministeri de la Dona i l'Equitat de Gènere que manté silenci davant de l'agressió i tortura contra dones periodistes i comunicadores socials, ha manifestat.

Per a la brasilera **Cynthia Mara Miranda**, "hi ha molts desafiaments per davant en un país en

XIPVG: "Avui, amb pocs canvis positius, seguim lluitant"

Escrit per Nancy Ortiz, periodista xilena. AmecoPress / La Independent
dijous, 25 de març de 2021 19:11

---

què ser dona periodista augmenta diàriament el risc de violència i atacs d'odi". A més, "al Brasil no hi ha legislació o polítiques orientades a la comunicació en la perspectiva de gènere en els mitjans de comunicació.

Respecte del capítol J de la Plataforma d'Acció de Beijing, la comunicadora diu que "no hi ha hagut cap progrés i avui al Brasil vivim retrocessos diaris en els drets de les dones. Vull emfatitzar en el tema de la violència contra les dones periodistes en el seu exercici professional, una pràctica que s'ha convertit en rutina i un gran obstacle per a l'avanç de la igualtat de gènere en la indústria dels mitjans al país. Les periodistes brasileres han bregat amb ofenses sexistes i misògines, el que evidencia que l'Estat brasiler no ha garantit un ambient segur per a elles".

A més, "els mitjans de comunicació no contribueixen a l'avanç de la igualtat entre gèneres i un dels principals problemes és el predomini de l'monopoli de les comunicacions que s'està estenent des de l'època de la dictadura militar", ha afegit.

No obstant això, en el periodisme independent "tenim iniciatives audaços per adoptar una perspectiva de gènere en les notícies. Tals narratives han ofert altres significats sobre les dones i fins i tot han forçat els mitjans tradicionals a canviar les seves pràctiques, provocant que s'abordin certs debats. En aquest sentit, la Xarxa Brasileira de Periodistes i Comunicadores amb visió de Gènere i Raça emergeix amb grans reptes per davant per difondre el debat sobre la democratització de la comunicació i el periodisme amb perspectiva de gènere en un país de gran extensió territorial i diversitat cultural com és el Brasil ", va explicar Cynthia Mara Miranda.

Finalment, durant la seva allocució, la comunicadora colombiana **Sandra Valoyes Vila** es va referir a la violència viscuda al seu país durant molts anys i en particular als assassinats de nou periodistes, entre 1987 i 2017. "Les particularitats que s'assumeixen com a dona periodista s'encarnen moltes vegades en abusos, coacció i assetjament sexual, intimidació, abús de poder i amenaces basades en la condició de gènere ", va afegir.

I per aconseguir la solució a aquests problemes, Sandra Valoyes va recomanar "garantir igualtat d'oportunitats per a les dones en els mitjans de comunicació, promoure mitjans lliures d'assetjament i violència contra les dones i impulsar una cultura de dones lliureparlats que defensi l'expressió de les dones i la sanció social a les violències, així com l'autocura de les dones que reporten en el terreny i al web ".

XIPVG: "Avui, amb pocs canvis positius, seguim lluitant"

Escrit per Nancy Ortiz, periodista xilena. AmecoPress / La Independent
dijous, 25 de març de 2021 19:11

Fotos: Arxiu AmecoPress.